

„Člověk uvěří vlastnímu vidění světa,“ říká muž, který žije s duševním onemocněním

1.8.2024 - | Krajský úřad Pardubického kraje

„Navíc mi přišlo, že když člověk proti něčemu bojuje, může se problém stát ještě větším. Nemusíme zdůrazňovat diagnózy, ty jsou dobré pro doktory. A kolikrát člověk dělá bláznivé věci, ale neznamena to, že je blázen. Je to vidět i v českých komediích. Když se třeba někomu stane nějaká absurdní situace, tak ho pak nutně nezavírají hned do blázince,“ poznamenal Kamil Rain, podle něhož člověk s psychickým onemocněním žije ve své ulitě.

„Navíc mi přišlo, že když člověk proti něčemu bojuje, může se problém stát ještě větším. Nemusíme zdůrazňovat diagnózy, ty jsou dobré pro doktory. A kolikrát člověk dělá bláznivé věci, ale neznamena to, že je blázen. Je to vidět i v českých komediích. Když se třeba někomu stane nějaká absurdní situace, tak ho pak nutně nezavírají hned do blázince,“ poznamenal Kamil Rain, podle něhož člověk s psychickým onemocněním žije ve své ulitě.

Věří vlastnímu vidění světa

„Věří vlastnímu vidění světa, které si postupně vybudoval. Může si třeba myslet, že ho sledují agenti nebo mimozemšťani,“ přiblížil muž, pro něhož nebylo jednoduché smířit se s tím, že bude muset absolvovat pobyt v psychiatrické nemocnici.

„Pro někoho může být pobyt na psychiatrii horší než smrt. Bojuje s vlastním strachem. Mohl by jít k psychiatrovi, ale třeba se bojí toho, že by získal diagnózu a společnost se na něj začala dívat jako na nějakého prašivého člověka,“ vysvětlil Kamil Rain.

Co se bude dít v psychiatrické nemocnici?

„Nikdo neví, co mu budou dělat v psychiatrické nemocnici. Každý může mít různé představy. Budou ho tam mučit? Bude tu jako ve vězení? Oblbnou ho léky,“ nastínil možné otázky. „Prostředí, v kterém jsem byl hospitalizován, mě zpočátku tak vynervovalo, že jsem přestal řešit svoje problémy. Ty mi připadaly menší než ty, co měli ostatní pacienti. A je zajímavé sledovat, že čím víc blázní okolí, tím víc se pacient chová normálně,“ podělil se se svými postřehy.

I k duševně nemocnému je třeba mít respekt

„Když se člověk takzvaně zblázní, tak to nevidí. On se stále nějak chová, ale tu změnu nevnímá, tu zaregistruje okolí,“ zdůraznil Kamil Rain, podle něhož je důležité, aby se i k člověku s duševním onemocněním stále chovalo jeho okolí s respektem.

„Bud' mě člověk bere, nebo ne. Naše hodnota je v tom, když se dokážeme jako lidé vzájemně respektovat. Může se samozřejmě stát, že potřebujete z nějakého důvodu vysvětlit, proč se některé věci přihodily, přiznáte, že berete léky na psychiku a ten druhý to zkrátka nevezme a zavře se před vámi,“ podotkl muž, který dnes otevřeně sdílí své zkušenosti s duševním onemocněním širokému spektru zájemců.

„Jsem rád, když mohu takové věci dělat. Ale samozřejmě to není zadarmo. Bere mi to sílu. Vracím se do svých vzpomínek. A přitom bych dávno o svém duševním onemocnění nemusel mluvit. Ale dnes už ani nemůžu udělat krok zpět a tvrdit, že jsem pro všechny normální, i když se tak sám cítím. Prošel jsem si duševním onemocněním. Mohou si to přečíst i moje děti. Je to veřejně dohledatelné. Proto s

nimi o tom také otevřeně hovořím," sdělil Kamil Rain, který pracuje jako peer lektor. Jeho snahou je představit zkušenost lidí, kteří si duševní nemocí prošli, zvýšit pocit naděje. A také ukázat, že potíže, které člověk při nemoci zažívá, prožívají i jiní lidé. A potvrdit, že onemocněním život nekončí. I s duševní nemocí se dá žít kvalitně a plnohodnotně.

Výrazná změna přístupu k duševnímu zdraví

„Přijde mi, že za těch 22 let se výrazně změnil přístup lidí k duševnímu zdraví. Hlavně mladí lidé jsou otevření o této problematice mluvit. Pozitivní zkušenost mám i s lékaři," řekl host besedy z cyklu Moje jméno není diagnóza. Ta se uskutečnila v sále Jana Kašpara na pardubickém krajském úřadě a byla určena jeho zaměstnancům.

<https://www.pardubickykraj.cz/aktuality/125824/clovek-uveri-vlastnimu-videni-sveta-rika-muz-ktery-zije-s-dusevnim-onemocnenim>